

در نهی از تکدی و سؤال

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب شصت و دوم - صفحه 351

باب شصت و دوم

در نهی از تکدی و سؤال

در کتاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "لا یحلّ السّؤال و من سئل حرّم علیه العطاء قد کتب علی کلّ ان یکسب و الذی عجز فلولو کلاء و الأغنیاء ان یعیّنوا له ما یکفیه اعمالوا حدود الله و سننه ثمّ احفظوها کما تحفظون اعینکم و لا تکوننّ من الخاسرین." (بند ۱۴۷)

حضرت عبدالبهاء در لوح معاون التجار نراق میفرماید قوله العزیز: "اما آیه مبارکه حرّم علیکم السّؤال و من سئل حرّم علیه العطاء مقصود این است که تکدی حرام است و بر گدایان که تکدی را صفت خویش نموده اند انفاق نیز حرام است. مقصود این است که ریشه گدائی کنده شود. و اما اگر نفسی عاجز باشد یا بفقر شدید افتد و چاره نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند. چون بیت عدل تشکیل شود دار عجزه تأسیس گردد لهذا کسی محتاج بسؤال نماند چنانکه متمم آیه مبارکه دلالت میفرماید. قد کتب علی کلّ ان یکسب بعد میفرماید و الذی عجز فلولو کلاء و الأغنیاء ان یعیّنوا له ما یکفیه مقصود از وکلاء و کلاء بیت است که اعضای بیت عدل باشد."

ORIGINAL

تبصره - در الواح الهیه سفارش در باره فقرا باغنیاء بطور تأکید نازل شده از جمله جمالقدم جلّ جلاله در کلمات مکنونه میفرماید قوله تعالی: "اغنیاء را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید که مبادا از غفلت بهلاکت افتند و از سدره دولت بی نصیب مانند الکرّم و الجود من خصالی فهنیئا لمن تزین بخصالی".

"ای اغنیای ارض فقرا امانت منند در میان شما پس امانت مرا درست حفظ نمائید و براحت نفس خود تمام پردازید."

"یا ابن الأنسان انفق مالی علی فقرائی لتنفق فی السّماء من کنوز عزّ لا تفتی و خزائن مجد لا تلی".

و نیز میفرمیانند: "باید اولو الغنی بفقرا ناظر باشند چه که شأن صابرين از فقراء عند الله عظیم بوده و عمری لا يعادله شأن الا ما شاء الله طوبی لفقیر صبر و ستر و لغنی انفق و اثر انشاء الله باید فقراء همّت نمایند و بکسب مشغول شوند و این امریست که بر هر نفسی در این ظهور اعظم فرض شده و از اعمال حسنه عند الله محسوب و هر نفسی عامل شود البتّه اعانت غیبیه شامل او خواهد شد آنه یعنی من یشاء بفضلّه انه علی کلّشیء قدیر". (اقتدارات صفحه ۲۹۲) در لوح کرم و سایر الواح نیز در این خصوص تأکید شدید نازل شده است.

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در یوم هشتم ماه می روز شنبه ۱۹۱۵ میلادی در حیفا فرمودند: "فقراء هر چند در پیش خلق ذلیل هستند ولی عند الله عزیزند. فقرا امانت خداوندند و کمک بآنها خیلی مقبول مثل آن میماند که انسان زمین تشنه را سیراب کند و یا آنکه داروئی اعظم بعلیل بخشد. جمالبارک تخلّصشان درویش بود و درویش یعنی فقیر درویش جهان سوخت از این شعله جانسوز الهی وقت آنست کنی زنده از این نغمه زار."

حضرت مسیح میفرماید "طوبی للفقراء".

خطابه از حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در خصوص فقرا موجود است که بواسطه مستر اندرو هچینسن در نیویورک برای مجلس فقرا مرقوم فرموده‌اند مراجعه و تلاوتش بر عموم یاران رحمانی واجب و لازم است و آغاز آن باینجمله شروع شده: "ای رفقای عزیز من، اهل عالم بر دو قسمند قسمی توانگراند قسمی مستمندان."